

દાનિયેલનું પુસ્તક - એકસો સત્તરમો ભાગ

શીઘ્ર આવનારા રવિવાર કાયદાનું ઉદ્ઘાટન: ભાગી છૂટવાના ચિહ્નનું પ્રતીકાત્મક વિશ્લેષણ

Jeff Pippenger

2024-03-05

સિસ્ટર વાઇટ જલ્દી આવનાર રવિવારના કાયદાને તે “ચિહ્ન” તરીકે ઓળખાવે છે, જેનું પ્રતીક ઈ.સ. 66માં યરુશાલેમને ઘેરી રહેલી રોમની સેનાઓ દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું; અને આમ કરીને, તે એવા એક વર્ગને ઓળખાવે છે, જેઓ પાસે આંખો છે છતાં જોતા નથી, અને કાન છે છતાં સાંભળતા નથી.

“અનંતકાલ અમારા સમક્ષ વિસ્તરેલો છે. પડદો હવે ઊંચકાવાનો છે. અમે, જેઓ આ ગંભીર અને જવાબદારીપૂર્ણ સ્થાને રહેવા છીએ, શું કરી રહ્યા છીએ, શું વિચારી રહ્યા છીએ, કે અમે અમારા સ્વાર્થભર્યા આરામપ્રેમને પકડીને બેઠા રહીએ છીએ, જ્યારે અમારી આસપાસ આત્માઓ નાશ પામી રહી છે? શું અમારા હૃદયો સંપૂર્ણપણે કઠોર બની ગયા છે? શું અમે આ અનુભવી અથવા સમજી શકતા નથી કે બીજાઓના ઉદ્ધાર માટે અમારે એક કાર્ય કરવાનું છે? ભાઈઓ, શું તમે એ વર્ગના છો કે જેઓ આંખો હોવા છતાં નથી જોતા, અને કાન હોવા છતાં નથી સાંભળતા? શું વ્યર્થ છે કે ઈશ્વરે તમને પોતાની ઇચ્છાનું જ્ઞાન આપ્યું છે? શું વ્યર્થ છે કે તેમણે તમને ચેતવણી પર ચેતવણી મોકલી છે? પૃથ્વી પર જે આવનાર છે તે વિષેના અનંત સત્યના ઘોષણાઓને તમે માનો છો, શું તમે માનો છો કે ઈશ્વરના ન્યાયો લોકો ઉપર લટકી રહ્યા છે, અને તેમ છતાં તમે નિરાંતે, આળસુ, બેદરકાર, સુખવિલાસપ્રિય બનીને બેઠા રહી શકો છો?”

“હવે દેવના લોકો માટે પોતાની લાગણીઓ સ્થિર કરવા અથવા પોતાનો ખજાનો જગતમાં સંગ્રહિત કરવા નો સમય નથી. તે સમય બહુ દૂર નથી, જ્યારે પ્રારંભિક શિષ્યોની જેમ આપણે પણ ઉજાડ અને એકાંત સ્થળોમાં આશ્રય શોધવા માટે બાધ્ય થશું. જેમ યરુશાલેમ પર રોમન સેનાઓએ ઘેરો ઘાલ્યો તે યહૂદિયાના ખ્રિસ્તીઓ માટે પલાયનનો સંકેત હતો, તેમ જ અમારી રાષ્ટ્ર તરફથી પોપીય શનિવારને અમલમાં મૂકનાર હુકમમાં સત્તા ગ્રહણ કરવામાં આવશે તે આપણા માટે ચેતવણીરૂપ થશે. ત્યારે મોટા શહેરોને છોડવાનો સમય આવશે, અને ત્યારબાદ નાના શહેરોને પણ છોડીને પર્વતો વચ્ચેના નિર્જન સ્થળોમાં એકાંત નિવાસસ્થાનોમાં જવા માટે તૈયારી કરવાનો સમય આવશે.” Testimonies, volume 5, 464.

યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સમાં જલ્દી આવનાર રવિવારનો કાયદો એ ચેતવણીનો સંકેત (ચિહ્ન) છે—“મોટા શહેરોને છોડવા માટે, અને પછી નાના શહેરોને પણ છોડીને પર્વતો વચ્ચેના એકાંત સ્થાનોમાં નિવૃત્ત ઘરોમાં વસવા માટેની પૂર્વતૈયારીરૂપે.” લાઓદિકીયન એડ્વેન્ટિઝમ મોટા ભાગે આ બાબતથી અજાણ છે કે યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સમાં રવિવારના કાયદાની સંકટસ્થિતિ The Great Controversy માં ઉલ્લેખિત “ચિહ્ન” ને પૂર્ણ કરે છે. તે ત્રણ અડધા વર્ષોના આરંભમાં આવેલા “ચિહ્ન” દ્વારા પ્રતીકરૂપે દર્શાવવામાં આવ્યું છે. જે “ચિહ્ન” ઈ.સ. 66માં લાવવામાં આવેલ યેરુશાલેમના પ્રથમ ઘેરાવમાં પૂર્ણ થયું હતું, તે જલ્દી આવનાર રવિવારના કાયદા સમયે ઊંચું કરવામાં આવતા “ધ્વજચિહ્ન”નું પ્રતીક છે.

યેરુશાલેમનો વાસ્તવિક વિનાશ ઈ.સ. 70માં ટાઇટસ દ્વારા સંપન્ન થયો હતો, અને ટાઇટસનો ઘેરાવો પ્રથમ ઈ.સ. 66માં સેસ્ટિયસના ઘેરાવમાં પૂર્વરૂપે દર્શાવવામાં આવ્યો હતો; કારણ કે ઈસુ હંમેશાં કોઈ વસ્તુનો અંત કોઈ વસ્તુની શરૂઆત દ્વારા સ્પષ્ટ કરે છે. ઈસુએ ભાગી જવા માટે જે “ચિહ્ન” આપ્યું હતું, તે ટાઇટસનો ઘેરાવો નહોતો, પરંતુ સેસ્ટિયસનો પ્રારંભિક ઘેરાવો હતો. એક શરૂઆતનો ઘેરાવો હતો, બીજો અંતનો ઘેરાવો હતો.

“યેરુ શાલેમના વિનાશમાં એકપણ ખ્રિસ્તી નાશ પામ્યો નહિ. ખ્રિસ્તી તે પોતાના શિષ્યોને અગાઉથી ચેતવણી આપી હતી, અને જેમણે તેમની વાણીને માન્ય કરી હતી તેઓ બધાએ વચન આપેલી નિશાની માટે જાગૃત રહીને નજર રાખી. ઈસુએ કહ્યું હતું: ‘જ્યારે તમે યેરુ શાલેમને સૈન્યોથી ઘેરાયેલું જુઓ, ત્યારે જાણજો કે તેનું ઉજાડ થવું નજીક આવી રહ્યું છે. ત્યારે જેઓ યહૂદિયામાં હોય તેઓ પહાડોમાં ભાગી જાય; અને જેઓ તેની મધ્યમાં હોય તેઓ બહાર નીકળી જાય.’ લૂક 21:20, 21. સેસ્ટિયસના અધિન રહેલા રોમનોએ શહેરને ઘેરી લીધા પછી, જ્યારે તાત્કાલિક આક્રમણ માટે બધું અનુકૂળ જણાતું હતું, ત્યારે તેમણે અચાનક ઘેરાવો ઉઠાવી લીધો. ઘેરાયેલા લોકો, સફળ પ્રતિરોધની આશા ગુમાવી ચૂક્યા હોવાથી, સમર્પણ કરવાની કગારે હતા, ત્યારે રોમના સેનાપતિએ કોઈપણ પ્રગટ કારણ વિના પોતાની સેનાને પાછી ખેંચી લીધી. પરંતુ ઈશ્વરની દયાળુ વચસ્સ થાયે પોતાની પ્રજાના હિત માટે ઘટનાઓને દિશા આપી રહી હતી. રાહ જોઈ રહેલા ખ્રિસ્તીઓને વચન આપેલી નિશાની આપવામાં આવી હતી, અને હવે જે કોઈ ઇચ્છે તે સૌને તારણહારની ચેતવણીનું પાલન કરવાની તક આપવામાં આવી. ઘટનાઓને એવી રીતે નિયંત્રિત કરવામાં આવી હતી કે ન તો યહૂદીઓ અને ન તો રોમનો ખ્રિસ્તીઓના પલાયનને રોકી શકે. સેસ્ટિયસની પાછી હઠ પછી, યહૂદીઓ યેરુ શાલેમમાંથી બહાર નીકળી તેની પાછી ફરતી સેનાનો પીછો કરવા લાગ્યા; અને બંને સૈન્યદળો આમ પૂર્ણ રીતે વચસ્સ થઈ હતાં ત્યારે ખ્રિસ્તીઓને શહેર છોડવાની તક મળી. તે સમયે દેશમાં પણ એવા શત્રુઓનો અભાવ થઈ ગયો હતો જેઓ તેમને અટકાવવાનો પ્રયાસ કરતા. ઘેરાવના સમયે, યહૂદીઓ ઝૂંપડીઓના પર્વને પાળવા માટે યેરુ શાલેમમાં એકત્ર થયા હતા, અને તેથી સમગ્ર દેશમાં રહેલા ખ્રિસ્તીઓ અડચણ વિના બચી નીકળવામાં સમર્થ બન્યા. વિલંબ કર્યા વિના તેઓ સલામત રથે—ચર્ચન પાર પેરિયા પ્રદેશમાં આવેલા પેલેશા શહેરમાં—ભાગી ગયા.” થર્નટ કોન્ટ્રોવર્સી, 30.

ઈ.સ. 66માં સેસ્ટિયસ દ્વારા યેરુશાલેમનો ઘેરાવો એ ચેતવણીરૂપ “નિશાની”નું પરિપૂર્ણ હતું, જેને ખ્રિસ્તે તે સમયના ખ્રિસ્તીઓ માટે નોંધાવી હતી; પરંતુ ઈ.સ. 70માં ટાઇટસના ઘેરાવાએ ભાગી જવા માટે કોઈ “નિશાની” પૂરી પાડી નહોતી. તે ઘેરાવામાં શહેરમાં એક પણ ખ્રિસ્તી બાકી રહ્યો નહોતો, અને તે અંતિમ ઘેરાવો યેરુશાલેમના વિનાશ તરફ દોરી ગયો; અને યેરુશાલેમના વિનાશમાં “એક પણ ખ્રિસ્તી નાશ પામ્યો નહીં,” કારણ કે ખ્રિસ્તીઓ ઇતિહાસના આરંભમાં જ ભાગી ગયા હતા.

સેસ્ટિયસ અને તેની સેનાનો પીછો કરતાં યહૂદી દળોએ તેમની પાછળની ટુકડી પર એટલી પ્રયંડતાથી આક્રમણ કર્યું કે તેઓને સંપૂર્ણ વિનાશનો ભય ઊભો થયો. રોમનો માટે પોતાનો પીછેહઠ સફળતાપૂર્વક કરવો અત્યંત કઠિન બન્યો. યહૂદીઓ લગભગ કોઈ નુકસાન વિના બચી નીકળ્યા, અને પોતાની લૂંટ સાથે વિજયોત્સાહમાં યેરુશાલેમ પરત ફર્યા. છતાં આ દેખીતું સફળ પરિણામ તેમના માટે માત્ર અનિષ્ટ જ લાવનારું બન્યું. તેનાથી તેઓમાં રોમનો સામે હઠીલા પ્રતિકારનો એવો ભાવ પ્રેરાયો કે જેણે ટૂંક સમયમાં જ તે અભિશપ્ત શહેર પર અવર્ણનીય વિપત્તિ આણી.

“જ્યારે ટાઇટસ દ્વારા ઘેરાવો ફરી શરૂ કરવામાં આવ્યો ત્યારે યેરુશાલેમ પર જે આપત્તિઓ તૂટી પડી હતી તે ભયાનક હતી. શહેર પાસખાના સમયે ઘેરાયેલું હતું, જ્યારે લાખો યહૂદીઓ તેની દીવાલોની અંદર એકત્રિત થયા હતા.” The Great Controversy, 31.

વર્ષ 66ના તંબુઓના પર્વથી લઈને વર્ષ 70ના પાસખા સુધી સાડા ત્રણ વર્ષ થાય છે, જે ભવિષ્યવાણીની દૃષ્ટિએ એક હજાર બેસો સાઠ દિવસ છે. વર્ષ 66થી વર્ષ 70 સુધી બિનચૂંદી રોમે પવિત્રસ્થાન અને સેનાને પગતળે દબાવી નાખ્યાં, જેમ પાપલ રોમે વર્ષ 538થી 1798 સુધી બેતાળીસ મહિના સુધી પવિત્ર નગરીને પગતળે દબાવી હતી.

પરંતુ મંદિરની બહારનો પ્રાગણ છોડી દે, અને તેનું માપ ન લે; કારણ કે તે જાતિઓને આપવામાં આવ્યો છે; અને તેઓ પવિત્ર નગરને બેતાલીસ મહિના સુધી પગતળે દબાવી રાખશે. પ્રકટીકરણ 11:2.

બંને—પૌરાણિક રોમ અને પાપલ રોમ—એ બારસો સાઠ દિવસો (વર્ષો) સુધી યરુ શાલેમને પગે તળી નાખી; આથી ૨ પૃથ્થ થાય છે કે આધુનિક રોમ અંતિમ દિવસોની આધ્યાત્મિક યરુ શાલેમને બારસો સાઠ દિવસોના પ્રતીકાત્મક સમયગાળા માટે પગે તળી નાખશે. આ પ્રતીકાત્મક સમયગાળો યુનાઇટેડ ૨ ટેટ્ સમાં ટૂંક સમયમાં આવનારા રવિવારના કાયદાથી આરંભ પામશે, જ્યારે ઘાતક ઘા સાજો થઈ જશે.

અને મેં તેના માથાઓમાંથી એકને જાણે મરણ સુધી ધાયલ થયેલું જોયું; અને તેનું પ્રાણઘાતક ઘા સાજું થઈ ગયું; અને આખું વિશ્વ તે પશુના પાછળ આશ્ચર્યથી ચાલ્યું. અને તેઓએ તે અજગરની આરાધના કરી, જેણે પશુને સત્તા આપી હતી: અને તેઓએ પશુની પણ આરાધના કરી, એવું કહીને, “આ પશુ સમાન કોણ છે? તેની સામે યુદ્ધ કરવા સમર્થ કોણ છે?” અને તેને મહાન વાતો તથા નિંદાવચનો બોલતું મોઢું અપાયું; અને તેને બેતાલીસ મહિના સુધી કાર્યરત રહેવાની સત્તા આપવામાં આવી. પ્રકટીકરણ 13:3-5.

પાપાસત્તાકીય પીડાનાં પ્રતીકાત્મક બેતાલીસ મહિના રવિવારના કાનૂનના સંકટનો “કલાક” છે. તે “કલાક” એક “ચિહ્ન” (ધ્વજ)થી શરૂ થાય છે અને “ચિહ્નો” પર અંત પામે છે. રવિવારના કાનૂન સમયે ધ્વજનું તે “ચિહ્ન” બેબિલોનમાં હજી રહેલા કોઈપણ ખ્રિસ્તીઓને અન્ય પહાડીઓ કરતાં ઊંચે ઉન્નત (ઊંચું ઉપાડવામાં આવેલ) કરવામાં આવેલા મહિમાવંત પવિત્ર પર્વત તરફ ભાગી જવા પ્રેરિત કરશે.

અને અંતિમ દિવસોમાં એવું થશે કે યહોવાના ભવનનો પર્વત પર્વતોના શિખરે સ્થાપિત થશે, અને તે ટેકરીઓથી ઊંચો કરવામાં આવશે; અને સર્વ જાતિઓ તેની તરફ પ્રવાહની જેમ આવશે. અને ઘણા લોકો જઈને કહેશે, આવો, આપણે યહોવાના પર્વત પર, ચાકૂબના દેવના ભવનમાં ચઢી જઈએ; અને તે અમને પોતાના માર્ગો વિષે શિક્ષા આપશે, અને અમે તેની પંથોમાં ચાલશું; કેમ કે સિયોનમાંથી વ્યવસ્થા નીકળશે, અને યહોવાનું વચન યેરુશાલેમમાંથી. યશાયા 2:2, 3.

રવિવારની ઉપાસનાને અમલમાં મૂકનાર ફરમાન સમયે શહેરોમાંથી થયેલો પલાયન, ઈ.સ. 66માં થયેલા ખ્રિસ્તીઓના પલાયન દ્વારા પણ, અને ઈ.સ. 538માં અરણ્યમાં ભાગી ગયેલી ક્લીસિયાનાં પલાયન દ્વારા પણ, પૂર્વછાયિત કરવામાં આવ્યો હતો.

અને તે સ્ત્રી અરણ્યમાં ભાગી ગઈ, જ્યાં તેના માટે ઈશ્વર તરફથી તૈયાર કરેલું એક સ્થાન છે, જેથી તેઓ તેને ત્યાં એક હજાર બસ્સો સાઠ દિવસ સુધી પોષે. પ્રકટીકરણ 12:6.

યેરુશાલેમનો વિનાશ પ્રથમ ઘેરાબંધીથી લઈને છેલ્લી ઘેરાબંધી સુધી સાડા ત્રણ વર્ષ ચાલ્યો, પરંતુ આવનારા વિનાશનો ચેતવણીભર્યો સંદેશ સાત વર્ષ સુધી આપવામાં આવ્યો હતો—પ્રથમ ઘેરાબંધી પહેલાં સાડા ત્રણ વર્ષ અને ત્યારબાદ સાડા ત્રણ વર્ષ.

યેરુશાલેમના વિનાશ વિષે ખ્રિસ્તે આપેલી બધી આગાહીઓ અક્ષરશઃ પૂર્ણ થઈ. યહૂદીઓએ તેમની ચેતવણીભરી વાણીઓની સત્યતા અનુભવેલી: ‘જે માપથી તમે માપો છો, તે જ માપથી તમને ફરી માપવામાં આવશે.’ મથિ 7:2.

“ચિહ્નો અને અદ્ભુતો પ્રગટ થયા, જે વિપત્તિ અને વિનાશની આગાહી કરતા હતા. રાત્રિના મધ્યભાગમાં મંદિર અને વેદી ઉપર એક અસ્વાભાવિક પ્રકાશ ઝળહળ્યો. સૂર્યાસ્ત સમયે વાદળો ઉપર યુદ્ધ માટે ભેગા થતા રથો અને યુદ્ધવીરોના દૃશ્યો પ્રતિબિંબિત થયા હતા. પવિત્રસ્થાને રાત્રે સેવા કરતા યાજ્ઞકો રહસ્યમય ધ્વનિઓથી ભયભીત થઈ ગયા; ધરતી ધ્રૂજી ઊઠી, અને ‘ચાલો, આપણે અહીંથી ચાલ્યા જઈએ’ એવો પોકાર કરતી અનેક વાણીઓ સાંભળવામાં આવી. મહાન પૂર્વાચ દ્વાર, જે એટલું ભારે હતું કે તેને વીસેક પુરુષોએ જ મુશ્કેલીથી બંધ કરી શકાતું, અને જે ઘન પથ્થરના ફરશમાં ઊંડે જડાયેલા વિશાળ લોખંડના આડસળિયાઓથી સુરક્ષિત કરવામાં આવ્યું હતું, તે મધ્યરાત્રીએ કોઈ દેખાતી ક્રિયા વિના ખુલી ગયું.—Milman, The History of the Jews, book 13.”

“સાત વર્ષ સુધી એક મનુષ્ય ચેરુ શાલેમની ગલીઓમાં ઉપર-નીચે ફરતો રહ્યો, અને શહેર ઉપર આવનાર હાયોની ઘોષણા કરતો રહ્યો. દિવસ હોય કે રાત, તે આ ઉગ્ર વિલાપગીત ગાતો રહેતો: ‘પૂર્વ તરફથી એક અવાજ! પશ્ચિમ તરફથી એક અવાજ! ચારેય પવનોમાંથી એક અવાજ! ચેરુ શાલેમ વિરુદ્ધ અને મંદિરસ્થાન વિરુદ્ધ, એક અવાજ! વરરાજા ઓ વિરુદ્ધ, અને વધૂઓ વિરુદ્ધ, એક અવાજ! આખા પ્રજા જન વિરુદ્ધ, એક અવાજ!’—ibid. આ વિલક્ષણ વ્યક્તિને કેદમાં નાખવામાં આવ્યો અને યાબુક મારવામાં આવ્યો, છતાં તેના હોઠોમાંથી ફરિયાદનો એક શબ્દ પણ નીકળ્યો નહીં. અપમાન અને દુર્ઘટક વ્યવહારના જવાબમાં તે ફક્ત એટલું જ કહેતો: ‘હાય, હાય ચેરુ શાલેમને!’ ‘હાય, હાય તેના નિવાસીઓને!’ તેની ચેતવણીભરી પોકાર ત્યાં સુધી બંધ ન થઈ જ્યારે સુધી તે પોતાના દ્વાર પૂર્વકથિત કરાયેલા ઘેરાવમાં માર્યો ન ગયો.” The Great Controversy, 29, 30.

ઈ.સ. 70માં શાબ્દિક ચેરુશાલેમના અંતિમ વિનાશ પહેલાં “ચિહ્નો અને અદ્ભુતો” પ્રગટ થયા હતા, જેમણે “આપત્તિ અને વિનાશ”ને સ્પષ્ટ ઓળખ આપી. ચેતવણીરૂપ “ચિહ્નો” પ્રથમ ઘેરાબંધી પહેલાં સાડા ત્રણ વર્ષ સુધી અને વિનાશ સુધી લઈ ગયેલા તે સાડા ત્રણ વર્ષ દરમિયાન પ્રગટ કરવામાં આવ્યા હતા. આવનાર વિનાશને ઓળખ આપનારા “ચિહ્નો” (બહુવચનમાં) ભાગી જવાની ચેતવણીરૂપ “ચિહ્ન” નહોતા, પરંતુ કૃપાકાળના તાત્કાલિક અંતની ઘોષણા હતા.

પરંતુ ૧૭૮૮ સુધીના સમયગાળામાં આધ્યાત્મિક ચરુશાલેમને પગતળે દબાવવામાં આવી રહી હતી ત્યારે ભાગી જવાની ચેતવણીનું “ચિહ્ન” એ હતું કે ઉજાડ ઊભું કરનાર ધૃણાસ્પદ વસ્તુ પ્રગટ થઈ હતી—એ સમયે “પાપનો મનુષ્ય” “પ્રગટ” થયો હતો, “વિનાશનો પુત્ર” તરીકે; “જે દેવ કહેવાય છે અથવા જેની ઉપાસના થાય છે તે સર્વના ઉપર પોતાનો વિરોધ કરે છે અને પોતાને ઊંચો કરે છે; એટલું જ નહિ, તે દેવની જેમ દેવના મંદિરમાં બેસે છે અને પોતે જ દેવ છે એમ દર્શાવે છે.”

અતે જ્યારે તમે નિર્જનતાનો ધૃણાસ્પદ પદાર્થ, જેની બાબત દાનિયેલ ભવિષ્યવક્તાએ કહી હતી, તેને પવિત્ર સ્થાનમાં ઊભેલો જુઓ, (જે વાંચે, તે સમજે.) મતી 24:15.

જ્યારે તે ઇતિહાસના ખ્રિસ્તીઓએ તે “ચિહ્ન” ઓળખ્યું, ત્યારે તેઓ એક હજાર બે સો સાઠ વર્ષ માટે અરણ્યમાં ભાગી ગયા.

જેઓ વિશ્વાસુ રહેવા ઇચ્છતા હતા તેઓએ યાજ્ઞકીય વસ્ત્રોમાં ઢાંકી દેવાયેલી અને ચર્યમાં પ્રવેશાવવામાં આવેલી છેતરપીંડી અને ધૃણાસ્પદ અશુદ્ધિઓ સામે અડગ રહેવા માટે નિરાશાજનક સંઘર્ષ કરવો પડ્યો. બાઇબલને વિશ્વાસના ધોરણ તરીકે સ્વીકારવામાં આવી નહોતી. ધાર્મિક સ્વાતંત્ર્યના સિદ્ધાંતને વિધર્મતા કહેવામાં આવતી, અને તેના સમર્થકોનો દ્વેષ કરવામાં આવતો તથા તેઓનો બહિષ્કાર કરવામાં આવતો.

“દીર્ઘ અને કઠોર સંઘર્ષ પછી, વિશ્વાસુ એવા થોડાક લોકોએ નક્કી કર્યું કે જો ભ્રષ્ટ થયેલી તે ચર્ય હજી પણ પોતાને અસત્ય અને મૂર્તિપૂજાથી મુક્ત કરવા ઇનકાર કરે, તો તેઓ તેની સાથેનો સર્વ સંબંધ વિસર્જિત કરી દેશે. તેમણે જોયું કે જો તેઓ દેવના વચનનું આજ્ઞાપાલન કરવા ઇચ્છતા હોય, તો વિભાજન એક અનિવાર્ય આવશ્યકતા હતી. તેઓ પોતાના આત્માઓ માટે ઘાતક એવી ભૂલોને સહન કરવાની હિંમત રાખી શકતા નહોતાં, અને એવું ઉદાહરણ પણ સ્થાપિત કરી શકતા નહોતાં જે તેમના બાળકો અને બાળકોના બાળકોના વિશ્વાસને સંકટમાં મૂકે. શાંતિ અને એકતા સુનિશ્ચિત કરવા માટે તેઓ દેવ પ્રત્યેની વિશ્વાસુતા સાથે સુસંગત હોય તેવી કોઈપણ છૂટછાટ આપવા તૈયાર હતા; પરંતુ તેમણે અનુભવ્યું કે સિદ્ધાંતના બલિદાનના મૂલ્યે ખરીદાયેલી શાંતિ તો અતિ મોંઘી પડશે. જો એકતા માત્ર સત્ય અને ધર્મની સમજૂતી દ્વારા જ પ્રાપ્ત થઈ શકે, તો પછી ભિન્નતા રહેવા દો, અને યુદ્ધ પણ.”

The Great Controversy, 45.

પાપીય સતામણીના બારસો સાઠ વર્ષના અંત તરફ આગળ વધતાં “યિહો ૧” (બહુવચન) પ્રગટ થયા હતા; અને જેમ બારસો સાઠ દિવસોના અંતે, જ્યારે વિદેશી રોમે શાબ્દિક દૃષ્ટિએ શાલેમને પદતળીએ દબાવ્યું હતું, ત્યારે જે “યિહો ૧” પ્રગટ થયા હતા, તેમ જ તે “યિહો ૧” ભાગી જવા માટેના યિહો ૧ નહોતા.

“તારણહાર પોતાના આગમનના યિહો આપે છે, અને એટલું જ નહીં, પરંતુ આ યિહોમાંનું પ્રથમ ક્યારે પ્રગટ થશે તેનો સમય પણ નિર્ધારિત કરે છે: ‘તત્કાળ તે દિવસોની કષ્ટસહન પછી સૂર્ય અંધકારમય થઈ જશે, અને ચંદ્ર પોતાનો પ્રકાશ નહીં આપે, અને તારાઓ આકાશમાંથી પડી જશે, અને આકાશની શક્તિઓ હચમચી ઊઠશે; અને ત્યારે આકાશમાં મનુષ્યપુત્રનું યિહો પ્રગટ થશે; અને ત્યારે પૃથ્વીના સર્વ કુળો વિલાપ કરશે, અને તેઓ મનુષ્યપુત્રને શક્તિ અને મહાન મહિમા સાથે આકાશના વાદળોમાં આવતાં જશે. અને તે મોટાં તુરીના નાદ સાથે પોતાના દૂતોને મોકલશે, અને તેઓ આકાશના એક છેડાથી બીજા છેડા સુધી, ચારેય પવનોમાંથી, તેના પસંદ કરેલાઓને એકત્ર કરશે.’”

“મહાન પાપલ સતામણીના અંત સમયે, ખ્રિસ્તે ઘોષણા કરી હતી કે સૂર્ય અંધકારમય થઈ જશે, અને ચંદ્ર પોતાનો પ્રકાશ આપશે નહીં. ત્યાર પછી, તારાઓ આકાશમાંથી પડી જશે. અને તેઓ કહે છે, ‘અંજીરના વૃક્ષમાંથી એક દૃષ્ટાંત શીખો; જ્યારે તેની ડાળી હજી કોમળ હોય, અને પાંદડા ફૂટે, ત્યારે તમે જાણો છો કે ઉનાળો નજીક છે; તેમ જ તમે પણ, જ્યારે આ બધી બાબતો જુઓ, ત્યારે જાણો કે તે નજીક છે, બારણાંએ જ છે.’ મથિ 24:32, 33, margin.”

“ખ્રિસ્તે પોતાના આગમનના યિહો આપ્યાં છે. તેઓ જાહેર કરે છે કે જ્યારે તેઓ નજીક હોય, હા, બારણાંએ જ હોય, ત્યારે આપણે તે જાણી શકીએ. તેઓ એ લોકો વિષે કહે છે, જેઓ આ યિહો જુએ છે, ‘આ બધી વાતો પૂર્ણ ન થાય ત્યાં સુધી આ પેઢી પસાર નહીં થાય.’ આ યિહો પ્રગટ થઈ ચૂક્યાં છે. હવે આપણે નિશ્ચિતપણે જાણીએ છીએ કે પ્રભુનું આગમન સમીપે છે. ‘આકાશ અને પૃથ્વી પસાર થઈ જશે,’ તેઓ કહે છે, ‘પરંતુ મારા વચનો ક્યારેય પસાર નહીં થાય.’” The Desire of Ages, 631, 632.

જ્યારે પોપીય રોમ દ્વારા “યરુશાલેમને ત્રાસ હેઠળ રાખવામાં આવેલી ત્રણ અને અડધી વર્ષોની અવધિ” અંત તરફ આવી રહી હતી, ત્યારે “યિહોની” એક શ્રેણી પ્રગટ થઈ, જેણે ખ્રિસ્તના આગમનને ઓળખાવ્યું અને મિલરાઇટ ઇતિહાસનો પ્રારંભ કરાવ્યો. અંતિમ દિવસોમાં મિલરાઇટ ઇતિહાસ અક્ષરશઃ ફરીથી આવવાનો છે. તે “યિહો,” જે “મહાન પોપીય પીડાના અંત સમયે” પ્રગટ થયા હતા, તેઓ એવા “યિહો” દ્વારા પૂર્વરૂપિત કરવામાં આવ્યા હતા, જે મૂર્તિપૂજક રોમ દ્વારા ઇ.સ. 66 થી 70 દરમિયાન યરુશાલેમને પગ હેઠળ રૌદ્રવાની ત્રણ અને અડધી વર્ષની અવધિના સમાપન સમયે પ્રગટ થયા હતા. તેથી, બે સાક્ષીઓના આધારે, મહાન ભૂકંપની ઘડીએ ઊંચે ઉઠાવવામાં આવતા ધ્વજનું એક “યિહો” હશે, જે આધુનિક રોમના ઇતિહાસમાં ભાગી જવાની ચેતવણીનું યિહો છે; અને અંતિમ દિવસોમાં આધુનિક રોમની પીડાની અવધિના સમાપન સમયે બહુવચનમાં “યિહો” પણ હશે.

આ અભ્યાસને આપણે આગામી લેખમાં આગળ ચાલુ રાખીશું.

“લૂકનો એકવીસમો અધ્યાય વાંચો. તેમાં ખ્રિસ્ત આ ચેતવણી આપે છે: ‘તમે તમારી જાત વિષે સાવધાન રહો, એવું ન થાય કે કોઈ પણ સમયે તમારા હૃદયો અતિભોજન, મધ્યપાન અને આ જીવનની ચિંતાઓથી બોજાયેલાં થઈ જાય, અને તે દિવસ અચાનક તમારા પર આવી પડે. કારણ કે તે સમગ્ર પૃથ્વીના મુખ પર વસતા સર્વ પર ફંદા સમાન આવી પડશે. તેથી જાગતા રહો, અને સર્વદા પ્રાર્થના કરતા રહો, જેથી આ બધી આવનારી બાબતોમાંથી બચી જવા અને મનુષ્યપુત્રની આગળ ઊભા રહેવા માટે તમે યોગ્ય ગણાવાઓ’ (લૂક 21:34–36).”

“સમયના યિહો ૧ આપણા વિશ્વ માં પૂર્ણ થઈ રહ્યું છે, છતાં સામાન્ય રીતે ચર્ચો ને નિદ્રામાં મુકાયેલા તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યા છે. શું આપણે મૂર્ખ કન્યાઓના અનુભવમાંથી ચેતવણી ન લઈએ, જેમણે, જ્યારે આ હાકલ આવી, ‘જુઓ, વર આવે છે; તેને મળવા બહાર નીકળો,’ ત્યારે જાણવા મળ્યું કે તેમની

દીવટીઓમાં તેલ જ ન હતું? અને જ્યારે તેઓ તેલ ખરીદવા ગયા, ત્યારે વર બુદ્ધિશાળી કન્યાઓ સાથે લગ્ન ભોજનમાં પ્રવેશી ગયો, અને દૂર બંધ કરવામાં આવ્યું. જ્યારે મૂર્ખ કન્યાઓ ભોજનમાંડપે પહોંચી, ત્યારે તેમને અણધાર્યો ઇનકાર મળ્યો. ભોજનના સવામીએ જાહેર કર્યું, 'હું તમને ઓળખતો નથી.' તેઓ રાત્રિના અંધકારની કાળી ઘનતામાં, ખાલી માર્ગ પર, બહાર ઊભા જ રહી ગયા." Manuscript Releases, volume 15, 229.